

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou kvality života lidí s mentálním postižením (retardací) v České republice. Uvedenou tematiku zkoumá z mnoha úhlů pohledu. Začíná legislativními předpisy, které zahrnují jednotlivé oblasti a ze kterých vyplývá, že v žádném předpisu ani zákonu daná problematika není řešena uceleně, ale pouze po částech. Pro lepší pochopení úskalí, které sebou přináší mentální postižení je v práci zahrnutá i část, která se zabývá vysvětlením pojmu mentální retardace a její klasifikací, tj. rozdělení do jednotlivých stupňů. Oblasti, kterými se práce zabývá, jsou zařazení mentálně postižených lidí do vzdělávacího systému, včetně speciálních škol, jejich následné uplatnění na pracovním trhu, možnosti bydlení, kde je zdůrazněný pozitivní trend přechodu od institucionalizace k individuálnímu přístupu, oblast volnočasových aktivit. Diplomová práce ale neopomíjí ani citlivá a i v dnešní době hodně kontroverzní témata jako sexualita, mateřství (rodičovství) či násilí páchané na lidech s mentálním postižením. Pro lepší práci s lidmi s mentálním postižením byly vypracovány metody sociální práce, které zvláště pracovníkům v sociální oblasti, pomáhají lépe uchopit práci s konkrétním člověkem (klientem). Dále se práce věnuje i nevládním neziskovým organizacím, které hrají důležitou roli v péči o takto postižené lidi. V praktické části diplomové práce je formou dotazníků zjišťována spokojenost pěti konkrétních klientů s mentálním postižením (respektive zaměstnanců) v chráněné dílně Lemniskáta. Z odpovědí na uvedené dotazníky jednoznačně vyplynulo, že pokud se mentálně postižený člověk cítí dobře, najde smysl v práci, je součástí kolektivu a zároveň má oporu i v sociálním pracovníkovi, může se cítit naprosto spokojeně a vést v rámci možností „normální“ život, mít své přání a sny stejně jako ostatní „normální“ lidé.